Ukrainian Catholic Youth Organization

НАША БУДУЧНІСТЬ
OUR FUTURE

ОРҐАН У. К. Ю. В АЛБЕРТІ

Рік 1. Число 4. Мондер, Алта. Жовтень, 1945.

А Що Тепер?

Зїзд Українського Католицького Юнацтва в Чипмен належить вже до споминів. Представники й учасники зїхалися, обговорили минуле, поробили пляни на будуче і — розїхалися. Прибувши додому, вони здали звіт на зборах своїх відділів. Учасники відділу вислухали їх із зацікавленням. І з черги прийшло питання: А що тепер?

Що тепер? Чи ми належимо до поважно думаючої молоді, що щиро працює для добра своєї орґанізації, чи може ми тільки любителі зїздів? Чи будемо працювати через цілий рік над зростом нашого відділу й загального поступу нашого товариства, чи може будемо байдужі, заложимо спокійно руки і будемо сидіти бездільно, доки нас знову не запросять на зїзд? Чи противно ми доложимо всіх сил та старань, щоб наша орґанізація осягнула своє завдання і своєю зорґанізованою працею причинилася до розвитку нашої парохії і загального добра нашого народу.

Добре юнацтво повинно сказати собі: ми не можемо бути бездільні! Не сміємо бути байдужі! Запал, що його ми мали в часі зїзду, мусить тривати в нас і заохочувати до праці через цілий рік. Чи ж нам треба питати себе: А що тепер, коли перед нами таке широке поле до праці?

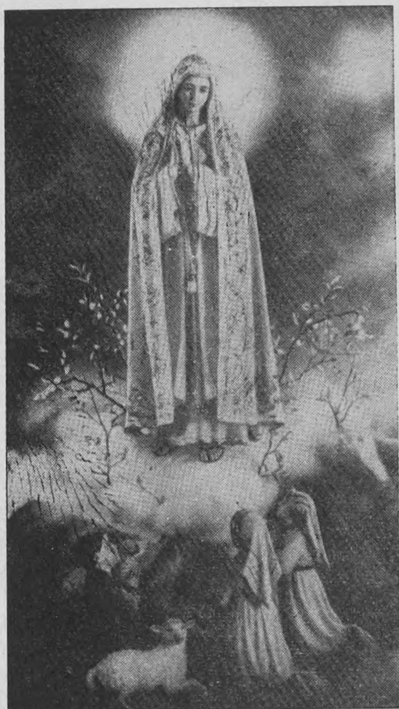
Неділі, свята, річниці, осінна й зимова пора ставлять перед нами золоті нагоди причинитися до розвитку нашого відділу. Придбання нових членів, нових передплатників для нашого молодечого часопису, улаштовання вистав і концертів, поширення різнородности праці нашого відділу — все те жде нас тепер. Маємо коло чого працювати. Маємо нагоду показати всім, що в наших жилах пливе справді кров молодих українців католиків.

Питання: А що тепер, вже не буде для нас нерозвязаною загадкою. Ми вже дещо зробили, а тепер маємо нагоду зробити багато більше. Маємо цього року показати ще більше запалу, завзяття, рішучости і співпраці. Память на це повинна здвигнути нашу орґанізацію на вижини успіхів. Тоді всі, прихильники і противники будуть бачити, що УКЮ, це знак і запорука великої будуччини.

Але все це залежить від нас. Тому закочуймо рукави — і до праці!

РЕДАКЦІЯ.

Наша Відзнака

При війську, кожний відділ має свою відзнаку й кожний жовнір носить її без стиду. — Ми католики є жовнірами Ісуса Христа. Тому не тільки наше поведення має про те свідчити, але ми повинні без стиду носити нашу відзнаку, що з неї можна сказати, що ми є добрими католиками, дітьми нашої небесної Цариці; а цею відзнакою є вервиця, або "коронка."

Багато людей кажуть, що вервиця це "польське" й тому втікають від неї як жид від свяченої води. Подібні до сліпого, що й рідного тата не розпізнає, відпекуються своєї святої річи й силоміць впихають другим те, що наше рідне, ріднесенькe.

Чи Тарас Шевченко був поляком? Правда, що ні! Подивіться до "Кобзаря", чи він відпекується нашої вервиці. В своїй поемі "Чернець" наш український Тарас пише таке:

До утрені завив з дзвінниці
Великий дзвін; чернець мій встав,
Надів клубук, взяв патерицю,
Перехрестився, чотки взяв
І за Україну молить ся
Палій чернець пошкандибав.
А що ж то "чотки" як не вервиця, —"коронка."

Однак, як би то не було, якщо ми не молимося на вервиці, то ми багато тратимо, бо вервиця це пре красна китиця пахучих рож, що її можемо щодня складати до стіп нашої небесної Цариці. В часі молитов "Отче наш" і "Богородице Діво", наша думка, замість літати з одного предмету на другий без жадної розваги, буде заниматися роздумуванням над подіями з життя Христового. Тоді замість молитися як машина, ми принесемо Марії не зівялий цвіт нашого розсіяння, але свіжу й пахучу китицю, що її добра дитина хотіла б дати своїй мамі. —

о. Модест, ЧСВВ.

НАША БУДУЧНІСТЬ. Орґан Українського Католицького Юнацтва у Алберті. Виходить раз у місяць. Річна передплата: .50.
Адреса Редакції: Basilian Fathers' Press, Mundare, Alta., Canada.
Адреса Управи: Peter Starko. 230 Tegler Bldg. Edmonton, Alta.

Хто тільки цікавиться працею УКЮ в Алберті, той мусів почути про одну дівчину, панну Ґеню Гамерник (тепер віддану за п. Мартина Боднар, бувшого голову едмонтонського відділу УКЮ). Будучи писаркою відділу в Едмонтоні і займаючи становище в Пров. Заряді УКЮ, вона причинилася у дуже великій мірі до поширення, розвитку і скріплення цеї орґанізації серед української молоді в Алберті. При різних нагодах, на зїздах і особливо на орґанізаційних зборах по різних місцевостях вона вславилася своїм бесідницьким таланом і знанням рідної мови. За ту щиру й повну посвяти працю в цім товаристві українська католицька молодь Алберти її сердечно ґратулює і дякує і бажає її та її подругові якнайкращого подружого життя. Нехай Всевишній благословить молоде Панство Боднарів довгим, веселим і щасливим життям на многі літа!

Пані Ґеня Боднар

By Father Gregory, OSBM.

Ukraine

The Kingdom of Kiew: — Sviatoslav (960-973) son of Ihor and Olha was a daring and honest knight, dedicated to a life of martial glory, while his aged mother Olha ruled for him as a regent. He made his son Yaropolk, Prince of Kiew, and personally was always conquering additional territories until finally he fell in an ambush, and the Pechenegs made a drinking cup of his skull and on it they engraved the legand, "He sought foreign lands, but lost his own."

Volodimir, half-brother of Yaropolk, set out on an ambitious program of empire building, for Yaropolk had almost all the land under his control, so Volodimir hired a Varangian contingent and defeated Yaropolk and annexed additional territories like Galicia and Viatiches, and within a few years united under his rule all the provinces that had at any time belonged to the Kiewan State. As his empire assumed vast proportions, he entrusted the administration of the provinces to his sons.

As Prince of Novgorod he installed his son Yaroslav, later succeeded by Visheslav; Iziaslav took Polotsk, Stanislav took Smolensk, Sviatopolk took Turiv and Vsevolod took volynia and Galicia, Mstislav took the Don, Crimean and Caucasus regions, Yaroslav and later Boris took Rostov and Oka River was assigned to Hlib. Volodimir took the middle basin of the Dnieper and other unassigned territory.

MOTION PICTURE GUIDE

(New York Office of the National League of Decency)

CLASS A — Section 1.

Unobjectionable for general patronage.

San Antonio Kid. San Diego, I Love You. San Fernando Valley. Secrets of Scotland Yard. Secret Mission. See Here, Private Hargrove. Shadow of Suspicion. Shake Hands with Murder. Sheriff of Sundown.She's a Soldier, Too. Silent Partner. Silver City Kid. Since You Went Away. Sing a Jingle. The Singing Sheriff. Song of Nevada. Song of the Open Road. Song of Russia. Sonora Stagecoach. So's Your Uucle. South of Dixie. Spider Woman. Spook Town. Stagecoach to Monterey. The Sullivans. Sundown Valley. Swing Hostess. Sweet and Lowdown. Swing in the Saddle.

CLASS A — Section 2.

Unobjectionable for adults.

Mademoiselle Fifi. Maisie Goes to Reno. Marriage is a Private Affair. Marshal of Reno. Mask of Dimitrios. The Master Race. Meet the People. Men on Her Mind. Million Dollar Kid. Moonlight and Cactus. Mr. Skeffington. Mrs. Parkington. The Mummy's Ghost — Observation: This fantasy uses a reincarnation device in the plot. Music in Manhatten — Notice: Music in Manhatten has been reclassified A-2. Additional dialogue indicting light treatment of marriage in this film warrants a reclassification. My Buddy.

Never a Dull Moment. A Night of Adventure. Nine Girls. None but the Lonely Heart — Observation: The impression is created that man by and of himself can make the better world of tomorrow. None Shall Escape. No Time For Love.

Oh, What a Night. Orders from Tokio.

CLASS B. Obejctionable in part.

Rainbow Island — Objection: Atmosphere of suggestivness.

Sensations of 1945 — Objection: Suggestivness in song and dance. Sign of the Cross — Objection: The version used in this reissue still contains suggestive sequences and costumes, and some suggestive dialogue. Storm over Lisbon — Objection: Suggestive dancing. The Sultan's Daughter — Objection: Suggestive dances and costumes. Summer Storm — Objection: In story treatment undue emphasis on immorality.

PAUSE AND TAKE NOTICE

Don't wait for a hearse to take you to church. — Charls Orchbald.

And they were married and lived happily even after. — Church World.

So corpulent his centre of gravity shifted with every turn. —
The Holy C. Purple.

Hollywood is a city in the U.S. where some one is more likely to ask you Who's Whose than Who's Who.—
O. A. Battista.

Dieting for some women, consists only of more food for conversation.—
Marcelene Cox.

He was like running water, always seeking a lower level. —
Adrian T. Lenhart.

Ever since Christ carried His cross man has been trying to find a detour around Calvary. It can't be done. —
Fulton Oursler.

Talk about the weather.... better b a bore than a gossip.

"Reserved, Hands Off!"

In the normal course of events young men and women are expected to marry and there is no need to go into demonstration of that proposition. Young men and women who think of marriage eventually select someone whose tastes are alike or complementary to their own. They find out whether they really like each other, they go together to a variety of character testing events, to motion pictures, take evening strolls, they go together to eat, and during the meal get a glimpse of what life should be like if for the rest of their lives they had to look at one another across a table three times a day. Even prior to this period of trial for marriage, young people go together in the happy association of youth and without the need of any text book or psychological guidance they learn to win friends and influence people. They dance together, play together, interchange ideas, develop skill in juggling a conversation and stimulate people to display the best that is in them. They make many friends, learn to get along with a variety of people, acquire the knack of making themselves acceptable to shy and gruff people, train themselves to pliability and learn the art of being charming when people are not charming.

Now to approach the question we say there are two classes or stages of people. The first class is one that is years and years away from marriage. Young men and women at this stage shouldn't single out anyone for a close and sole friend, that bars everyone else to intervene, for going steady should be the immediate prelude to an engagement, which is the very proximate step to marriage. This exclusive friendship of a young man and woman spoils the years when youth should be learning the art of wide friendships and facile social contacts.

A young couple like that begins with affection, apparently natural enough between close friends. In time they find to their disturbance and chagrin that they are becoming a source of temptation to each other. As engagement is far from view, they almost naturally don't talk of marriage; at most, they make remote reference to a distant day when — if — perhaps, — we hope — maybe, — who knows, — sometime...

At this state of steady friendship they suddenly and angerily realize that they are bored to death with each other and this so called going steady with one ends with a revulsion that sends them both staggering. Going out with different boys or to put it better, a close companionship is wisely decided when within a croud, that is to be alone amidst many, and to be safe in the security of social gatherings. Therefore smart young people who have no immediate prospect of marriage will use the years of youth to learn the social arts, which can be learned only through pleasant, cultivated association with a wide variety of people. Therefore instead of fitting their youth into the straight jackets of single friendships, they will let their lives develop with many and varied tests. The next class is the older youth who finds the one and only partner of life, and splits up the period of going steady, another brief period of engagement and then marriage.

Don't let any boy or girl clamp a "Reserved, Hands Off!" sign on you. Time enough to go steady when the young man has placed on the finger of the girl the ring of solemn engagement, or when the young man has said for all the years ahead a choked but sincere "I do."

Fr. Gregory, OSBM.

Величавий Зїзд УКЮ.

Величаво й успішно переведений зїзд Українського Католицького Юнацтва в Чипмен є наглядним доказом, що албертійська молодь уміє орґанізуватися і співпрацювати зо своїм зарядом і провідником. Вказує він заразом на красну будуччину укр. катол. молоді в Канаді, що не знівечить, але поведе вперед працю, змагання і віру наших батьків-піонірів.

Зїзд УКЮ розпочато в суботу, 11 серпня співаною Сл. Божою. По обіді в 2-ій годині списано всіх представників поодиноких відділів УКЮ. Було їх 75.

Наради, по відспіванні "Отченашу", розпочав чипменський о. парох, о. О. Засійбіда, ЧСВВ., витаючи всіх делеґатів і передаючи дальший провід о. Провідникові, С. Курилі, ЧСВВ. Цей також привитав усіх і заохотив їх до участи в нарадах і дискусіях. Відтак слідував ще короткий звіт з праці провінціяльного заряду п. Й. Волянським та привіти від різних відділів.

Перший доклад мав сам о. Курило, пояснюючи делеґатам ціль зїзду. "Наша молодь розкинена по широкій провінції. Щоб зєднати всіх, освідомити їх та защіпити в них любов до католицької віри і рідної нації, ми творимо гарну орґанізацію УКЮ. На цім зїзді маємо накреслити собі певний плян праці й орґанізації УКЮ."

Другий доклад: "УКЮ і парохія" мала учителька з Чипмен, панна М. Єлиняк. В своїй промові вона подала вказівки як члени УКЮ повинні відноситися до свого о. Пароха, старших парохіян і парохіяльної праці.

"УКЮ і Виховні Інститути". Порушивши цю справу, о. Курило представив стан Інституту св. Йосафата в Едмонтоні та кинув гасло, щоб оснувати другий подібний тому для дівчат. Вирішено, що кожний відділ має в жовтні і листопадні зробити якесь підприйняття і ввесь дохід віддати на фонд дівочого Інституту.

Провідник УКЮ Манітоби, о. Б. Слобода, ЧСВВ., в слідуючім докладі доказував чому нам треба орґанізуватися і то в УКЮ, щоб уникнути численних ворогів катол. Церкви й українського народу. Після того рішено добре заголошувати наступні збори УКЮ, а вразі конечности розсилати письменні повідомлення. Кожний заряд повинен мати свої засідання та виготовляти основні програми на загальні збори.

Коли йшло про вибір провінціяльного заряду за наступний рік, всі делеґати одноголосно вирішили, щоб той самий заряд остав на далі, з тим додатком, щоб мати номінаційну комісію, яка заступала б неприсутних членів на засіданнях заряду.

Вечером, підчас бенкету промовляли ще о. П. Боднар, ЧСВВ., висловлюючи свою радість, що молодь так гарно працює.

На другий день по торжественній Службі Божій і спільнім св. Причастю конґресова програма зново почалася. По різних привітах перша промовляла учителька, панна А. Гайдук, із Плейн Лейк. В своїй змістовій промові вона заохочувала молодь до зорґанізованої праці й любови до своєї Церкви

Відтак говорила панна О. Козіцька з Калґарі, що вернулася зза моря, переповідаючи свої враження і переживання наших хлопців за морем підчас війни. А домініяльний посол, п. А. Глинка, заохотив всіх до життя на тривких релігійних і моральних засадах та завізвав до сильної орґанізації і змагання все до кращого.

Зїзд закінчено прекрасним концертом хорів із Мондер і Плейн Лейк, Київ й Іннісфрі під проводом дириґента, п. В. Курили.

Враження, що його зробив цей зїзд на всіх, такий: працювати із ще більшим запалом і витревалістю над поширенням, поглибленням та здійсненням ідей УКЮ серед всьої української молоді в Алберті.

Знимка представляє делеґатів, що прибули від всіх відділів на Провінціяльний Зїзд Українського Католицького Юнацтва в Чипмені, 11 і 12 серпня цього року. У першому ряді від ліва сидять: Преп. о. Севастіян Курило, ЧСВВ., орґанізатор і провідник УКЮ в Алберті; Преп. о. Порфірій Боднар, ЧСВВ.; Преп. о. Боніфатій Слобода, ЧСВВ., з Вінніпеґу, провідник УКЮ Манітоби. На ліво від о. Курили сидить п. Й. Волянський, голова Пров. Заряду УКЮ в Алберті. На право від о. Слободи сидить п-на серж. О. Козіцька з Калгар. Цей Зїзд був виявом великого зацікавлення і щирої волі нашої молоді до спільної праці в одній сцентралізованій орґанізації.

З Діяльности Пров. Заряду УКЮ.

Перед зїздом УКЮ в Чипмен Провінціяльний Заряд разом із своїм Провідником о. С. Курилом, ЧСВВ., відвідав деякі відділи УКЮ по провінції. Подаємо тут короткий перебіг цих відвидин.

ГОЛДЕН (місто) 29 липня, 1945. Відділ УКЮ мав честь витати в себе Пров. Заряд 29 липня. На зборах по Службі Божій, в год. 12.30 було 16 членів. О. Провідник говорив про орґанізацію молоді, і заохотив до спільної праці і до передплачування орґану. УКЮ — Н. Будучности. За красну і підбадьорюючу промову дякувала о. Провідникові панна Оля Цимбалюк, голова місцевого відділу. Опісля вибрано делеґатів на зїзд. Відтак говорив голова Пров. Заряду п. Й. Волянський. Тема його бесіди: Чому ми повинні брати активну участь у зборах нашого відділу. Про фінансовий стан орґанізації УКЮ говорив п. П. Старко, пров. скарбник. Збори закінчено молитвою.

КОПЕРНІК — 29 липня. З Голден Пров. Заряд вдався до відділу в Копернік. На зборах, що розпочалися в год. 4.30 місцевий голова п. Й. Балко привитав гостей і попросив о. Провідника до слова. Цей пояснив присутним ціль, прикмети і початкові труднощі орґанізації УКЮ. Відтак він повчив членів як успішно переводити збори, як працювати і чим повинен відзначатися кожний член УКЮ. Перед закінченням зборів вибрано делеґатів на зїзд. Збори закінчено молитвою.

РЕДВОТЕР — КУКВИЛ — 5 серпня. Тут відбулися збори в год. 1 після відправи. На цих зборах о. Провідник пояснив все про орґанізацію УКЮ, говорячи про ціль, конечність і взнеслість. Після промови зорґанізовано тут новий відділ УКЮ. Відразу вписалося 30 членів, а з них 12 стало передплатниками Н. Будучности. По виборі заряду і делеґатів на зїзд, закінчено збори спільною молитвою.

РЕДВЕЙ — 5 серпня. Пров. Заряд відвідав відділ у Редвей 5 серпня вечером. Привитав його на зборах місцевий голова п. М. Панилик. Відтак покликав він о. Провідника до бесіди. О. Провідник прдеставив всім стан орґанізації УКЮ, труднощі Пров. Заряду і подав спосіб, як повести цю орґанізацію до кращих успіхів. Опісля промовляв ще п. Й. Волянський і заохочував всіх до щирої і витревалої співпраці з місцевим і Пров. Зарядом. Заки закінчено збори молитвою, вибрано делеґатів на зїзд.

ЧИПМЕН — 9 серпня. В Чипмені привитав Пров. Заряд парох, о. О. Засійбіда. Підчас зборів покликано до слова о. Провідника. Він пояснив програму зїзду. Опісля п. Андріїв у своїй промові заохотив місцеву молодь до того, щоб своєю поміччю причинилися до якнайкращого переведення Конґресу.

ЕҐРЕМОНТ — 28 серпня. В Еґремонт гостей привитав тамошній парох, о. Д. Джіґолик. У своїй промові о. Провідник говорив про зїзд, що відбувся в Чипмені, про працю і правильник УКЮ і представив труднощі, що їх треба побороти, щоб забезпечити успіх цій орґанізації. п. П. Старко говорив про урядовий орґан УКЮ — Н. Будучність та вказав на велику вагу передплачування і читання цього часопису. Збори, що на них було 50 членів, закінчено молитвою.

ВЕҐРЕВИЛ І ОКОЛИЦІ — УКЮ з Веґревил плянує великий "пай сошіял" і танець в короткому часі. Забава відбудеться в парохіяльній залі. Час і день будуть оголошені в українських католицьких часописах. Ціль забави: Український Дівочий Інститут в Едмонтоні.
